

Regeringen har skabt de fornødne rammebetingelser for en modernisering og vedligeholdelse af de afdelinger, der trænger til det. Som led i boligaftalen, der blev vedtaget af et bredt flertal i Folketinget i efteråret 2002, har Landsbyggefonden fået adgang til at yde støtte til renovering og forbedring af nedslidte almene boliger inden for en ramme af 1.450 mio. kr. årlig frem til 2008. Landsbyggefonden kan også støtte forbedringer for handicappede i almene boliger inden for en ramme af 50 mio. kr. årlig frem til 2008.

Regeringen har også taget hånd om det boligsociale arbejde. Det ses allerede af det forhold, at der bliver bygget almene boliger som aldrig før. Jeg har jo her i debatten noteret mig bekymringerne om, hvor meget der blev bygget. Jeg kan sige, at i 2002 er der givet tilsagn om ca. 14.000 almene boliger. Jeg må sige, at det synes jeg faktisk er et godt resultat. Der er godt nok en ketchup-effekt i det her. Det kan jeg også se at nogle af ordførerne er enig med mig i, men alligevel synes jeg, det er et resultat, som Folketinget kan glæde sig over.

Jeg kan også sige, at regeringen har taget initiativer, der direkte skal sikre det boligsociale arbejde.

Kl. 10.50

For det første blev der som led i boligforliget åbnet mulighed for, at Landsbyggefonden fortsat kan yde tilskud til beboerrådgivere i almene afdelinger med økonomiske eller andre problemer.

For det andet er der også programmet »Byer for alle«. Programmet har til formål at forbedre beskæftigelsen og den lokale velfærd i bred forstand i udsatte by- og boligområder. Programmet fokuserer på at integrere flygtninge og indvandrere i boligområderne, særlig i de almene boligområder. Programmet yder således et bidrag til det boligsociale arbejde. Regeringen har afsat en økonomisk ramme på 70 mio. kr. til 2005 til gennemførelsen af programmet.

Tingene hænger sammen, og derfor skal jeg også minde om, at salget af almene boliger jo netop har som et af sine formål, at vi får blandet beboersammensætningen noget mere. Dermed er det hensigten også at forebygge sociale problemer i boligområderne. Regeringen har med disse bemærkninger igangsat en bred vifte af initiativer, som tager hånd om de problemstillinger omkring modernisering, vedligeholdelse, råderet og boligsocialt arbejde, som Enhedslisten også rejser i sin forespørgsel.

Enkelte initiativer er som sagt stadig i støbeskeen. Jeg må bede om, at man er lidt tålmodig og også venter på, at de enkelte forslag bliver udarbejdet.

Forhandling

Keld Albrechtsen (EL):

Vi havde ikke fra forespørgernes side lagt op til, at vi nu skulle til at have en debat om regeringens ideologiske felttog omkring privatisering af det almene byggeri. Det er da en debat, som vi gerne tager, men det var ikke den, som vi havde bedt om at få en forespørgselsdebat om. Men jeg kan forstå, at den overskygger alt konkret arbejde hos regeringen.

Al boligpolitik er simpelt hen fikseret på denne privatiseringsideologi, som nu altså også skal gå ud over beboerne i det almene byggeri. Så siger ministeren, at vi skal acceptere en sammenkædning, hvor forbedringer for lejerner i det almene byggeri skal afvente langvarige udvalgsarbejder og udredninger.

To forskellige udvalg, kunne jeg forstå, skal nu sidde og sylte denne sag. Ét, som sidder og forsøger på at omgå grundlovens regler med hensyn til salg, og et andet udvalg, som skal gennemgå alle boliglovgivningens regler.

Er det ikke rigtigt, at når det gælder råderet, så ligger der i ministerens arkiv, som han overtog efter den daværende boligminister, konkret udarbejdede forslag til forbedringer af råderetten? Også med de løsninger og de problemer omkring, at det er for bureaukratisk i dag osv., hvilket ministeren var inde på.

Det kunne have været gennemført for længst, og det kunne have været gældende for alle lejere i dette øjeblik. Det er kun på grund af regeringens passivitet og nøl i denne sag, at der ikke er sket noget. Jeg vil sige til ministeren, at der ingen undskyldninger er i denne sag.

Og så skal det sammenkædes med spørgsmålet om udstykning. Hvorfor skal forbedringerne for de almindelige beboere i det almene byggeri, som jo typisk ikke vil have råd til at købe nogen lejlighed, afvente regeringens ideologiske felttog? Hvorfor skal det ikke gennemføres nu? Er det, fordi man i virkeligheden har en plan om, at råderetten, når det kommer til stykket, kun skal gælde for dem, som vil gå med på regeringens melodi og måske eventuelt købe en lejlighed?

Er det, fordi man i virkeligheden nu planlægger en forskelsbehandling af beboerne, således